

పులి

ఎ.వి.
చక్రవర్తి

నీకాలు రాప్పుతున్నాడు.

వలతై వైలద వయసు అతని మాట వినడానికి మొరాయిస్తోంది.

కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. ఎగక్వాన గుండెల్ని వీండేస్తుంది.

అడవిలో చిందరవందరగా వడివున్న ఎండు వుల్లలు అప్పుడప్పుడు అతని అరి కాళ్ళలో గుడ్చుకుంటూ నరకాన్ని చూపేడుతున్నాయి.

అయినా అతను పరుగునావటం లేదు.

అలా ఎంత పేవు వరుగెత్తాడో!

అమ్మగారి కోనేరు, వీరిబడి, గంగా నమ్మ చెట్టు, అంజనేయస్వామి గుడి, వీటన్నింటినీ దాటుకుంటూ వరుగెత్తాడు.

వాటిల్లో ఏ ఒక్కటి అతనలా ఎండుకు మరగలు కక్కుతూ వరుగెడు తున్నాడో అడగలేదు.

అలా అడిగిందెవరు?

వెంకయ్యనాయుడు.

అ ఊరి మోతుబరి రైతు కమ్ ప్రజా నాయకుడు.

అప్పుడు పెదవి విప్పాడు నీకాలు.

“బా...బా...పు...లి!”

క్యాన మాటల్ని తినేస్తుంది. ఏకటి వెలుగువి మింగేసినట్టు.

సీతలు కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

అదే దృశ్యం-కళ్ళక అంటుకు పోయిన దృశ్యం:

ఎండుపోవల మధ్య భయంకరంగా రక్తపిక్తమైన గేదె!

వల్లటికరీరం మీద రక్తం జీగటగా తేగురువర్ణంనో యముని పారివాగంలో పిందూరంలా వుంది.

మొద నశాలు తెగి తల వెనక్కు వారింది. మాపురం దగ్గర కండ తెగి అంకదూరాన వడింది చిన్న చిన్న జీవులు ఆత్రంగా విండు చేసుకుంటున్నాయి చిన్నటివకకూ ఆ గేదె పాలు అమ్ముకొవి వచ్చిన కబ్బుల్లో పిల్లల కింత గంజిపిక్కు పోయగలిగే స్థితిలో వున్న తమ ఈ రోజు!

ఉన్న ఒక్క ఆధారం పోయింది. పైగా దానికోసం బేంకువాళ్ళిచ్చిన అప్పు మీదవడ్డది.

సీతలు చెప్పుకుపోతున్నాడు

“అయ్యా! ఉన్న ఒక్క ఆ దరువూ పోయింది బాబూ! ఆ మాయదారి పులి మీదవడి మా గేదెను కాదు బాబూ మా బతుకుల్ని యరుసుకు తినేసింది బాబూ! మీరే రచ్చింఠారి దరమప్రెణువులు.”

వెంకయ్యనాయుడి నోట్లోంది మేమాల్లాగ పొగలు లేస్తున్నాయి.

యవ

“దావేముందిలేరా; తినదాని కిన్ని గింజలియ్యలేనట్లా- అంత ఇద్దె పోకా వేంటి; అవిరిగాద్దుడిగి ఓ కుంచం గింజలు కొలుసుకుపో.”

“అదికాదు బాబూ!” వనిగాడు సీతలు “నచ్చిన పకువెలాగూ నచ్చింది బాబూ! నా నెత్తిమీద అప్పు వెట్టి పోయింది గదా బాబూ!”

“నీకు ముందుగాల్సే చెప్పాను కదరా; నీ కెండుకులా ఈ బేంకులతో వెవహారం అంటే ‘నా కాళ్ళమీద విరిబడకాను-విరిబడకాను’ అవి కూలిసని మానేపి మరీ కొనుక్కున్నావు గేదెవి. ఇప్పుడది కాస్తా చచ్చికుచ్చుంది. సరే! దావు ఎవరికైనా తప్పదు. అలాగవి బేంకువాళ్ళుకుంటారా; ఊరుకోరు గదా!”

సీతలు మనసులో నీకుతున్న భయానికి ఆజ్యం పోపాడు వెంకయ్యనాయుడు

“మరెలాగ బాబూ! సొమ్మేటి నేమ దాసుకోలేదు గదా! నచ్చినదానికి నేనేటి వెయ్యమ.”

“అలాగవి చెప్తే వాగ్గొస్తారా! అనలు నీ గేదె అడివి కెండుకెళ్ళింది!”

“మేకకు బాబూ.”

“మేక మేవుకోడానికి అడివి మీదకు వంపమని బేంకోళ్ళు చెప్పారా! దక్కగా ఇంటికాడే నాలుగ్గడి వరక లేసుకువి పాలు విండుకువి బతకమన్నారగావి మేక కోసం అలా వీడుంటా అడివి లంటా తప్పిసీమన్నారేంటి!”

“తమరే ఎలాగైనా రచ్చింవారి
బాబూ”

“అలోదిద్దాం. కొందరేముంది. నైగా
యిప్పుడే ఎలక్కన్నాచ్చి వద్దాయా; డిజం
తీరికలేదు.”

“అలాక్కాదనీకంది బాబూ-ముప్పైతు
కోవాలి.”

“ఓర్వీయమ్మా నేను కాదన్నానేంట్రా-
చూద్దాంలే- ముండు నాదగ్గింజలు తీసు
తుని రో- నేమాప్తాగా!”

సీతలు వంగివంగి దట్టంపెట్టుకుంటూ
గింజలు కొవిపిందుకోవటానికి కొట్టం
వైపు నడిచారు.

వెంకయ్యనాయుడు ఆలోచనలను
వెలిగిస్తున్నాడు. ఆ రోజు ఉదయం
పూజారి రామావదాస్తు చెప్పిన మాటలు
గుర్తుకొస్తున్నాయి.

“అయ్యా యీసారి ఎలక్కన్నలో
తవారు జాగ్రత్తగా వుండాలి. ఈ
ఆరాజనంతో యీసారి పెద్ద యిబ్బందే
రావచ్చు. వాళ్ళ శ్రమవి మీరు దోచు
కుంటున్నారవి వెట్టిదాకిరీ చేయించు
కుంటున్నారవి ఎవరో వాళ్ళకి మారిపోసి
వట్టున్నారు. నైతి మీకు దండాలపెట్టినా
ఓట్లు మాత్రం అవతలపార్టీ వాళ్ళకి వేసే
ప్రమాదం లేకపోలేదు కనుక ఆయ్యా-
తస్మాత్ జాగ్రత్త.”

వెంకయ్యనాయుడు చుట్ట చీతో
పుచ్చుకుని నోటిని మున్నాలా చుట్టి పొగ
మెల్లమెల్లగా వదులుతున్నాడు.

గూడెంవాళ్ళ ఓట్లు ఎంతలేదన్నా
అయిదొందల చిల్లరే వుంటాయి. ఇప్పుడీ

సీతలుగార్ని ఎరగా వాడుకుంటేనేగావి
ఆ ఓట్లు చేతికి చిక్కవు. అలా చిక్కా
లంటే సీతలుగార్ని బేంతు అప్పు మాసి
చేయించాలి...

ఆ మర్నాడు వెంకయ్యనాయుడు
బ్యాంకుకెళ్ళాడు. తన ఓట్లు గురించి
చెప్పకుండా ప్రజా సేవ గురించి చెప్పాడు
బాంకువాళ్ళు విన్నారు గేదెకోసం ఇమ్మా
రెన్వ వాళ్ళిచ్చేది మినహాయింది మిగతాది
చెల్లించమన్నాడు. సీతలుకు తెలికుండా
రెండొందల చిల్లర వెంకయ్యనాయుడు
చెల్లించేసాడు. అయితే వెంకయ్య
నాయుడు బాంకువాళ్ళ చేత అప్పు మాసి
చేయించానవి సీతలుకు చెప్పాడు.

సీతలు ఆకాళంలో తెగిరారు.

వెంకయ్యనాయుడి గొప్పతనం
గురించి అతని దీనజనోద్ధరణ గురించి
కాకిలాగా అడుస్తూ వీరి వీరికి తిరిగాడు.

అతను వరుగెత్తినా రొప్పు రాలేదు.
అప్పుపోయిన మాట అతనికి పడే పడే
గుర్తుకొస్తోంది.

ఎలక్కన్నలో వెంకయ్యనాయుడికి
విజయం లభించింది.

వెంకయ్యనాయుడు సీతలు భుజం
తడుతూ అన్నాడు.

“కూలి దొరక్క పస్తులుందిపోవల్సి
వస్తుందవి భయపడిపోమాకురారేయ్!
పెళ్లాం పిల్లల్లో మన సావిట్లోనే వుండి
పొంపన్నవీ చూసుకో.”

సరేనన్నట్టుగా తల ఊసాడు సీతలు.
సీతలుగార్ని గేదె పులివాక పడింది.
కావి-సీతలుగారు పులినోట్లో పడ్డారు *